

opusdei.org

Hjelpeprosjekt på Vanuatu i Stillehavet

En gruppe på 38 unge menn fra Australia og New Zealand dro til Vanuatu (et land som består av 83 øyer, 1750 km øst for det nordlige Australia) i to uker i januar 2019 for å renovere en skole.

20.02.2019

En gruppe på 38 unge menn fra Australia og New Zealand dro til Vanuatu (et land som består av 83 øyer, 1750 km øst for det Australia) i to uker i januar for å renovere en

skole som heter College Technique San Michel som har 400 elever.

Skolen befinner seg i byen Luganville på øya Espiritu Santo, som er den største øya i landet. Mange av elevene bor på skolen hele semesteret fordi de kommer fra andre øyer.

Skolen krever bare noen få hundre dollar (US) av studentenes foreldre for utdanning, kost og losji. Det betyr at skolen ikke har råd til å betale for materialer eller arbeid for å reparere ødelagte eller gamle deler av skolen. Skolepengene er lave fordi gjennomsnittslønnen er lavere enn i utviklede land, likevel er mange ting like dyre som i den rike del av verden. Mat, biler, mobiltelefoner, byggematerialer koster det samme på Vanuatu som i Australia. Mange av innbyggerne ender opp med å dyrke sin egen mat på grunn av prisene. FN rangerer Vanuatu som en

av de «minst utviklede land» i verden (det er bare 46 andre land på listen over de minst utviklede).

Alle hjelpearbeiderne reiste i begynnelsen av januar fra forskjellige steder i Australia og New Zealand og møttes på Vanuatu. Gruppen besto av ungdommer fra seks stater og territorier i Australia og fra flere byer på Nord-øya i New Zealand.

Aldersspennet var større enn i en vanlig hjelpearbeidergruppe. Den yngste var bare 14 år gammel mens de eldste var i begynnelsen av 20-årene. Bland de som deltok var en bygningsassistent fra Melbourne og en fliselegger fra Canberra. De hadde noen nyttige tips for renoveringsarbeidet og fungerte som veiledere for de yngre og mer uerfarne guttene.

De forskjellige studiesentrene i Australia og New Zealand (Nairana,

Mirrabooka, Aldridge, Drummond, Glenrowan og Greywood) i samband med den australske veldedighetsorganisasjonen Reledev, engasjerte seg i hjelpeprosjektet på Vanuatu, etter at Warrane College i Sydney organiserte et hjelpeprosjekt i San Michel i juli i fjor for å bygge en barnehage.

Responsen fra det prosjektet var svært positiv. Lokalbefolkningen var hyggelige og hjelpsomme, kost og losji var ikke aller verst, og man kunne kjøpe bygningsmaterialer like i nærheten av skolen. Den eneste forskjellen var at i januar var varmen og fuktigheten mye mer intens.

Men guttene tilpasset seg bra og klaget lite og satte i gang med de forskjellige prosjektene som renoveringen av skolen besto av.

Åtte klasserom ble malt på nytt, inkludert tak, vegger og dører. Taket

i to klasserom måtte bygges helt på nytt og også taket på hele spisesalen, noe om viste seg å være en stor oppgave. Et tørkerom for klær ble bygget, det lille administrasjonskontoret ble helt ominnredet innvendig og utvendig, ved at man slo ut noen vegger og malte alle de veggene som ble beholdt. Utsiden av hele barneskolen ble malt, og basketballbanen som var full av ugress ble luket og malt opp og «backboards» ble erstattet med nye.

Hver dag var det tilbud om forskjellige åndelige aktiviteter, som messe, meditasjon (ledet bønn), rosenkransbønn og åndelig lesning. Mange av ungdommene var med på disse aktiviteten og opplevde at deres forhold til vår Herre vokste i løpet av disse to ukene.

Etter arbeidstid spilte ungdommene vanligvis litt fotball eller basketball,

noe som er populært hos lokalbefolkningen. Etter det tok mange en svømmetur. Gruppen hadde også fri fra arbeidet i tre dager, som de brukte til å utforske omgivelsene. Alle utfluktene inkluderte bading på grunn av heten; strendene på Vanuatu er utrolig vakre og er et must for alle besøkende.

På den første utflukten tok ungdommene en dagstur til en naboøy som heter Aore. Der badet de, grillet til lunsj, smakte på en tropisk drink (som besto av forskjellige lokale frukter) og dro på en tur til en flaggermushule og en omvisning på en kakao- og kokosnøttplantasje. Neste utflukt gikk til Chanpagne Beach og Port Olry som etter alt å dømme var de vakreste strendene mange av dem noen gang hadde sett.

«Det jeg har lært av dette er i bunn og grunn å oppofre mitt arbeid til Gud og prøve å ikke klage så mye, og virkelig ikke tenke på meg selv. Bare prøve å være mer uselvisk enn selvisk,» sa Josh Pangilinan, elev ved en videregående skole i Sydney.

«Jeg kom hit for å hjelpe befolkningen og skolen og virkelig utvikle meg. Det er en god anledning å komme hit, fordi det hjelper en å sette alt i rett forhold til hverandre. Folk her, der har ikke mye, men de er lykkeligere enn de fleste mennesker jeg kjenner som har ‘alt’.»